

КАК ДА ОЦЕЛЕЕ ДРЕБНИЯТ И СРЕДНИЯТ ЗЕМЕДЕЛСКИ ПРОИЗВОДИТЕЛ В БЪЛГАРИЯ?

В многобройните ми срещи със земеделски производители (членове на ОЗПСБ, а и не само) винаги съм поставял въпроса за това как можем да решим проблемите на малкия и среден бизнес. И винаги съм подчертавал, че можем да го решим само заедно.

Индивидуалността е хубаво и полезно нещо, но в случая не върши работа. Не зная дали битността на българина в миналото и днес, както и условията, при които е живял и живее днес, са предпоставка за това.

Да вземем за пример днешните малки и средни стопани. Не стига, че са изоставени от държавата, но и сами не виждат, че начина по който работят, им позволява само да оцеляват физически (за сега). Дребният и среден стопанин е натикан в ъгъла, и ако иска да оцелее и да се развива, трябва да има защита на интересите му.

Да вземем за пример страните от западна Европа. Там няма фермер, който да не членува в сдружение или браншова организация. Без това не би оцелял. Само по този начин би могъл да разчита на взаимопомощ при работа; да използва пълноценно наличната техниката, да разчита на навременно изкупуване на продукцията, или снабдяване с посевен материал, торове, хербициди. Понеже са дребни, не могат да си позволят да имат всичко необходимо за обработката на земята и за прибиране и съхранение на продукцията. На второ място: реализацията на произведената продукция и закупуването на необходимата техника: торове, препарати, семена и други е по-изгодно, когато купуваш на едро. Ако прибавим и това, че държавата ги стимулира и подпомага в тези начинания, няма защо да се учудваме, че резултатите им са по-добри и че живеят по-спокойно и по-заможни.

Как да се излезе от тази ситуация?

Как тези, които са решили да се занимават със земеделие биха могли да се отърсят от предразсъдъците и заработят по нов начин?

То е ясно, че държавата доброволно няма да улесни малкия и среден стопанин.

Това, което правят браншовите организации на регионално и национално ниво (изключвам едрите, те са организирани благодарение на парите си и доста умело се възползват тях) е да дърпат чергата към себе си. Така не става! Това е пагубно. Тук трябва една неправителствена организация, като Общият земеделски професионален съюз в България, да защитава правата на всички.

Трябва ни нова концепция за развитието на малкия и среден бизнес в земеделието. Да се знае, че той е по-перспективен от всичко и е основа за изграждане на гражданското ни общество, за което всички бленуваме. И за да не съм голословен, посоча ще само няколко мерки, които са неотложни, а се надявам да бъда допълнен от вас, драги читатели на в. "Земеделска защита".

Предлагам, и не само аз, а и от името на цялата организация следните мерки:

Първо - опростяване процедурите по кандидатстване и признаване на мярка 9 от ПРСР.

Второ - Създаване на специализирана земеделска банка, която да отпуска кредити при ниски лихвени нива за малките и средни стопани (трябва, обаче, да

има ясни критерии за малък и среден земеделски производител). Днешните търговски банки имат убийствени лихви на кредитите.

Трето - изпълнят ли условията по мярка 9 от ПРСР, земеделските производители ще могат да затварят цикъла и с големите търговски вериги.

Има още и още какво да се предложи, но в следващите броеве на вестника.

Очаквам и вашето мнение, то е важно защото нали заедно трябва да свърши работата. Има два пътя - единият е да продължим както досега и вторият е да тръгнем бързо по европейския път на развитие. Третият е неизбежен фалит в не много далечно бъдеще.

Благодаря ви за търпението.

*Велико Златанов - председател на ОЗПСБ,
телефон 0886899491*